

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214213767
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Stovičková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2214213767.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého: F. E., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Dunajskej Strede, dieťa rodičov: L. U., nar. XX.XX.XXXX, predtým bytom O. N., J. K. XXXX/XX, t. č. N. O. S. O. U. N. XX/F, I., Taliansko, zastúpená JUDr. Helenou Buzgóovou, advokátkou, Dunajská Streda, Alžbetínske námestie 2 a F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., H. XXX, zastúpeného dr. jur. Ferencom Mazácsom, advokátom, Dunajská Streda, Alžbetínske nám. 328/4/1904, o návrhu otca na vydanie predbežného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 26. septembra 2014 č. k. 13P/25/2014-127, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa, okrem výroku o zastavení časti konania, **p o t v r - d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením napadnutým odvolaním nariadil predbežné opatrenie tak, že maloletého F. E., nar. XX.XX.XXXX ponechal v starostlivosti matky L. U. a otcovi maloletého F. E. uložil povinnosť platiť výživné 100 eur vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Zároveň upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený sa s maloletým sýkať každý posledný víkend v mesiaci v piatok od 16.00 hod. do nedele do 19.00 hod. s tým, že matka je povinná maloletého na styk s otcom pripraviť a v určenom čase ho otcovi pred bydliskom svojej matky odovzdať a otec je povinný maloletého matke v určenom čase v tom istom mieste vrátiť. Vyslovil, že predbežné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 13P/25/2014. V časti o vrátenie dieťaťa na územie Slovenskej republiky konanie zastavil.

Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 74 ods. 2, § 75 ods. 1 a 5 veta prvá a § 76 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) s tým, že na základe doteraz vykonaného dokazovania dospel k záveru, že starostlivosť o maloletého je zabezpečená u matky a jeho výchova nie je ohrozená, aj keď matka maloletého konala nesprávne, keď bez súhlasu otca sa rozhodla usadiť v Taliansku. Vzal do úvahy aj vyjadrenie maloletého. Návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia nevyhovel, ale keďže rodičia nežijú spolu, maloletého dočasne ponechal v starostlivosti matky, otca zaviazal na platenie výživného vo výške ako doteraz dobrovoľne uhrádzal a určil dočasne bežný styk otca s maloletým tak, ako navrhla matka. Zohľadnil, že po začatí konania vo veci samej o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu už raz rozhodol o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý návrh zamietol vychádzajúc z toho, že matka s maloletým vycestovala do Talianska na dovolenku. Vychádzal z toho, že o maloletého od jeho narodenia sa starala matka. Otec maloletého navštevoval, bral k sebe, čím sa podieľal na jeho výchove, ale matka bola z rodičov tou osobou, ktorá zabezpečovala jeho každodennú starostlivosť. Na referáte poradensko-psychologických služieb pri ÚPSVaR Dunajská Streda bol s maloletým vykonaný pohovor. Maloletý sa vyjadril tak, že má rád obidvoch rodičov v spoločnosti ktorých sa cíti dobre. Uviedol, že on by najradšej býval aj na Slovensku s otcom a s babičkou, ale chcel by byť aj v Taliansku s mamou a so sestričkou. Keby si však musel vybrať, tak by chcel bývať s mamou a k otcovi by chodil na návštevy. Konanie o predbežnom opatrení

v časti o navrátení dieťaťa na územie Slovenskej republiky zastavil, otec maloletého v tejto časti návrh 23.9.2014 vzal späť.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa, okrem výroku o zastavení časti konania, podal odvolanie otec maloletého, ktorý navrhol jeho zmenu tak, aby maloletý bol zverený do jeho výlučnej osobnej starostlivosti, resp. do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením súdom prvého stupňa, ktorý v prípade, ak dospel k záveru, že nie je dôvodným uložiť matke vydať maloletého otcovi, mal návrh zamietnuť. Uviedol, že súd prvého stupňa síce vyhodnotil konanie matky, ktorá sa aj s maloletým presťahovala do Talianska nesprávnym, čím podľa názoru otca, uprednostnila svoje záujmy pred záujmami maloletého. Otec sa s maloletým od 1.7.2014 nestretol, nemá o ňom informácie, matka sa s maloletým vysťahovala bez súhlasu otca, zapísala maloletého do školy v Taliansku, čím otcovi zabránila rozhodnúť o budúcom povolaní maloletého a porušila právo maloletého na zdravé obvyklé výchovné a sociálne prostredie. Namietal, že matka ohrozuje výživu maloletého tým, že sa spolieha na výživu súčasného bohatého talianskeho druhu, ktorý zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletému nemá. V prípade, ak by sa zhoršili vzťahy medzi matkou a jej druhom, maloletý by nemal zabezpečenú výživu, nakoľko matka je bez príjmu. Maloletý je v cudzom jazykovom prostredí, ktoré nevláda vhodne na jeho psychiku.

Matka maloletého vo vyjadrení k odvolaniu otca, navrhla uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 O. s. p. potvrdiť z dôvodu vecnej správnosti. Uviedla, že otec dobrovoľne uznal otcovstvo k maloletému, ale v januári 2007 spolužitie prerušili a do konca októbra 2007 sa o maloletého vôbec nezaujímal, potom spolužitie obnovili do augusta 2011, ktoré opäť prerušili, nakoľko otec maloletého si našiel inú partnerku. O maloletého sa začal zaujímať až po tom, čo nadviazala známosť s M. O. K., ktorému v roku 2014 skončil jeho služobný pobyt na Slovensku a začiatkom leta odišli na dovolenku do Talianska, kde sa napokon usadili. Maloletý študuje v škole s vyučovacím jazykom anglickým, ktorá je neďaleko ich bydliska, do ktorej úspešne absolvoval vstupné testy. Je veľmi bystrý a spokojný v novom bydlisku i v škole. Otec od júna 2014 neplatí výživné na maloletého. Maloletý sa vyjadril, že chce bývať s matkou a sestričkou N., nar. X.X.XXXX v Taliansku a otca navštevovať.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol uznesenie súdu prvého stupňa z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Poukázal na rešpektovanie názoru maloletého, ktorý sa vyjadril, že má rád oboch rodičov, ale chce bývať s matkou a sestrou. Aj psychologička sa vyjadrila, že by nebolo psychicky vhodné maloletého oddeliť od jeho sestry.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou (§ 201 a § 204 O. s. p.), prejednal vec v rozsahu a obsahu podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Predmetom konania je predbežné opatrenie po začatí konania vo veci samej o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dočasným spôsobom zveriť maloletého do výlučnej osobnej starostlivosti otca alebo do striedavej starostlivosti oboch rodičov.

Otec maloletého 29.7.2014 podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia a navrhol, aby súd dočasne upravil pomery účastníkov konania a maloleté dieťa zveril do výlučnej osobnej starostlivosti otca, matke maloletého nariadil aby dieťa do troch kalendárnych dní od nariadenia predbežného opatrenia odovzdala otcovi maloletého a aby dieťa v uvedenej lehote vrátila na územie Slovenskej republiky na adresu trvalého bydliska otca maloletého, aby matka maloletého bola zaviazaná na platenie výživného vo výške 100 eur vopred k rukám otca maloletého vždy do 15. dňa v mesiaci a alternatívne, v prípade trvalého návratu odporkyne na Slovensko, aby dieťa zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Súd návrh otca o nariadenie predbežného opatrenia uznesením z 11.8.2014 zamietol z dôvodu neosvedčenia obavy o zdravie maloletého, nakoľko matka sa s maloletým v tom čase nachádzala len na dovolenke v Taliansku.

Dňa 5.9.2014 otec maloletého podal opakovaný návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Vo svojom návrhu poukázal na skutočnosti, ktoré uviedol v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 29.7.2014. Uviedol aj novú skutočnosť, že matka maloletého ku dňu začatia školského roku sa s maloletým nevrátila na územie Slovenska, maloletý 2.9.2014 do základnej školy na území Slovenskej republiky nenastúpil. Otec uviedol, že matka telefonicky oznámila škole, že maloletý bol zapísaný do školy v Taliansku. Z toho otec maloletého usúdil, že matka s maloletým dieťaťom sa natrvalo chce usadiť v Taliansku a jej tvrdenie o letnej dovolenke v Taliansku sa nezakladalo na pravde.

Návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol podaný do konania, ktoré je vedené pod sp. zn. 13 P/25/2014, v ktorom konaní súd koná o návrhu matky maloletého o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. Matka maloletého dieťaťa navrhla, aby maloletý bol zverený do svojej osobnej starostlivosti a otec maloletého bol zaviazaný na platenie výživného vo výške 150 eur. Styk otca s maloletým nenavrhol upraviť. Súd konanie o návrhu otca z 28.7.2014 o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, vedenom pod sp. zn. 12P/48/2014, uznesením z 5.8.2014 č. k. 12 P/48/2014 -1 5 zastavil s poukazom na ustanovenie § 83 O. s. p.

Podľa § 102 ods. 1 O. s. p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 74 ods. 1 O. s. p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo, ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. b) O. s. p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Z citácie ustanovenia § 74 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že pred začatím konania môže byť dôvod pre nariadenie predbežného opatrenia v skutočnostiach: 1. ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov a 2. ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súd však môže nariadiť predbežné opatrenie iba v tom prípade, ak je aspoň osvedčená danosť práva. Pod potrebou dočasnej úpravy pomerov treba rozumieť stav vzťahov účastníkov, ktorý neznesie odklad. Aj vtedy, ak by inak boli splnené formálne predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, musí súd zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov alebo tretích osôb. Pre osvedčenie práva je pritom potrebné, aby navrhovateľom uplatnený nárok nebol zjavne neopodstatnený. Vyžaduje sa existencia naliehavej potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi. Naliehavá potreba je taká, ktorá neznesie odklad. Predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní. Jeho použitie odôvodňuje predovšetkým potreba rýchleho a pružného riešenia situácie, ktorá neznesie odklad pre nebezpečenstvo, ktoré inak hrozí záujmom účastníkov. Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na vydanie konečného rozhodnutia. Vydanie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť žalobou uplatneného práva navrhovateľa a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Existencia právneho pomeru medzi účastníkmi alebo nároku prípadne ich osvedčenie samé o sebe ešte netvorí zákonný dôvod pre vydanie predbežného opatrenia. Až ich ohrozenie dovoľuje súdu predbežné opatrenie nariadiť. Toto ohrozenie bezprostredne hroziacou ujmom musí byť konkrétne a na viac oprávneným účastníkom aspoň osvedčené.

Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zákon o rodine) súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Citované ustanovenia je potrebné aplikovať aj na dočasnú úpravu právnych vzťahov zverenia maloletého do výlučnej osobnej starostlivosti a stanovenia vyživovacej povinnosti k nemu predbežným opatrením, resp. zverenia do striedavej starostlivosti oboch rodičov.

Podľa článku 3 odsek 1 Dohovoru o právach dieťaťa uverejneného formou oznámenia Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 104/1991 Zb. záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní. Jeho použitie odôvodňuje predovšetkým potreba rýchleho a pružného riešenia situácie, ktorá neznesie odklad pre nebezpečenstvo, ktoré inak hrozí záujmom účastníkov. Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na vydanie konečného rozhodnutia. Vydanie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť návrhom uplatneného práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Predbežné opatrenie možno vydať pred začatím konania alebo aj po jeho začatí. V oboch prípadoch je možné ho vydať z dvoch dôvodov, jedným je dočasná úprava pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený. Spoločným znakom je ich dočasný charakter. Znamená to, že sa predbežným opatrením upravujú pomery účastníkov, teda súd im poskytuje dočasnú ochranu, obsahom ktorej v neskoršom konaní nie je viazaný a môže rozhodnúť aj inak.

Z výsledkov súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania vyplynulo, že matka s maloletým po letnej dovolenke sa nevrátili na územie Slovenskej republiky. Predložila súdu potvrdenie Obecného úradu I. o tom, že s maloletým sa prihlásila k bývaniu u svojho priateľa M. O. K., ktorý v uvedenej obci je držiteľom nehnuteľnosti. Predložila potvrdenie aj o tom, že maloletý bol prijatý do školy N.. Y. F. N. F. I. Italy. Z oznámenia Základnej školy Z. W., O. N. vyplýva, že maloletý do druhej triedy základnej školy nenastúpil. Rodičia maloletého dieťaťa od augusta 2011 nežijú v spoločnej domácnosti. Výkon rodičovských práv a povinností doteraz súdne nebol upravený, nakoľko rodičia do júla 2014 sa o výkone svojich práv a povinností voči maloletému dieťaťu dokázali dohodnúť. Matka s maloletým dieťaťom v mesiaci júl 2014 išla na letnú dovolenku do Talianska. Počas dovolenky sa rozhodla usadiť aj s maloletým v Taliansku. Urobila tak bez súhlasu otca maloletého.

Súd prvého stupňa pri opakovanom rozhodovaní o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia vzal do úvahy, že o maloletého od jeho narodenia sa starala matka. Otec maloletého navštevoval, bral k sebe, čím sa podieľal na jeho výchove, ale matka bola z rodičov tou osobou, ktorá zabezpečovala jeho každodennú starostlivosť. Na referáte poradensko-psychologických služieb pri ÚPSVaR Dunajská Streda bol s maloletým vykonaný pohovor. Maloletý sa vyjadril tak, že má rád obidvoch rodičov v spoločnosti ktorých sa cíti dobre. Uviedol, že on by najradšej býval aj na Slovensku s otcom a s babičkou, ale chcel by byť aj v Taliansku s mamou a so sestričkou. Keby si však musel vybrať, tak by chcel bývať s mamou a k otcovi by chodil na návštevy.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že starostlivosť o maloletého je zabezpečená u matky a jeho výchova nie je ohrozená, aj keď matka maloletého konala nesprávne, keď bez súhlasu otca rozhodla sa usadiť v Taliansku. Pri rozhodovaní súd vzal do úvahy aj vyjadrenie maloletého. Súd návrhu otca o nariadenie predbežného opatrenia nevyhovel, ale keďže rodičia nežijú spolu, maloletého dočasne ponechal v starostlivosti matky, otca zaviazal na platenie výživného vo výške ako doteraz dobrovoľne uhrádzal a určil dočasne bežný styk otca s maloletým tak, ako to navrhla matka.

V danom prípade je potrebné si uvedomiť, že zverením maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti niektorého z rodičov, resp. do ich striedavej starostlivosti a uložením druhému z rodičov, ktorému nie je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, minimálnej vyživovacej povinnosti, upravuje súd práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu dočasným spôsobom, do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutie dočasným spôsobom neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej. Inštitút predbežného opatrenia má zabezpečiť upravované právo nevyhnutným spôsobom, ktorý záver je logickým, vzhľadom k zásade rozhodovania o predbežnom opatrení, že súd nemusí zisťovať pred dočasným rozhodnutím o uvedenom práve všetky rozhodné skutočnosti. Ide o prelomenie zásady rozhodovať na základe zistených skutočností vo veci samej, práve vzhľadom na charakter inštitútu predbežného opatrenia. V danej veci súd ponechal maloletého v osobnej starostlivosti matky, na ktorú osobnú starostlivosť je maloletý zvyknutý od narodenia, v ktorej starostlivosti matky neboli zistené nedostatky, ktoré nenamietal ani otec maloletého. Samotná skutočnosť, že maloletý sa nenachádza na území Slovenskej republiky, nemôže spôsobiť ohrozenie na jeho zdravom duševnom a fyzickom vývoji. Maloletý sa sám vyjadril, že i napriek tomu, že má rád oboch rodičov, preferuje matku a M. a svoju sestričku N.. Vychádzajúc z uvedeného a z účastníkmi zhodne tvrdených skutočností, že osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka maloletého od jeho narodenia tým spôsobom, že maloletý prospieva a na výchove maloletého participuje od augusta 2011 otec len formou styku, dospel odvolací súd k záveru, že v najlepšom záujme maloletého je ponechať ho v osobnej starostlivosti matky, ktorá osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečuje od jeho narodenia tak, že maloletý prospieva po všetkých stránkach. Vychádzal pritom aj z vyjadrenia maloletého a zo zásady rešpektovania súrodeneckých väzieb.

Je nepochybné, že v danej veci prvostupňový súd konal v zmysle ust. § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. b) O. s. p., kedy je možné nariadiť predbežné opatrenie, za splnenia podmienky v zmysle ust. § 74, t. j. v prípade, ak existuje naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Podľa názoru odvolacieho súdu existuje naliehavá potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi, nakoľko existujú rozpory medzi rodičmi o starostlivosti o maloletého a s tým spojeným výživným a rovnako o styku s maloletým. Otec odôvodňoval potrebu dočasnej úpravy najlepším záujmom maloletého, ktorý je zmenou obvyklého miesta pobytu vystavený zhoršeniu psychického zdravia. Uvedené tvrdenie otca však nebolo preukázaným. Maloletý prosperuje a je spokojný v novom prostredí, kde je so svojou matkou a sestrou a priateľom matky, ktorý zabezpečuje ich výživu, nakoľko matka je na materskej dovolenke s maloletou Sárrou. Preto pokiaľ súd prvého stupňa ponechal maloletého v osobnej starostlivosti matky, otcovi uložil vyživovaciu povinnosť na maloletého a upravil styk otca s maloletým spôsobom, ktorý navrhla matka a otec rozsah a spôsob nenamietal, rozhodol správne.

Odvolací súd v zmysle § 219 O. s. p. potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa z dôvodu jeho vecnej správnosti.

O trovách tohto odvolacieho konania vzhľadom k ustanoveniu § 145 O. s. p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorému súd prizná náhradu trov konania, prizná aj náhradu trov predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov, ktoré platí v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p. aj pre odvolacie konanie, rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí vo veci samej.

Toto uznesenie prijal senát Krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.